

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/2002
z 11. decembra 2018,
ktorou sa mení smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti
(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Znižovanie dopytu po energii je jedným z piatich rozmerov stratégie energetickej únie zriadenej oznámením Komisie z 25. februára 2015 s názvom Rámcová stratégia odolnej energetickej únie s výhľadovou politikou v oblasti zmeny klímy. Zlepšenie energetickej efektívnosti v celom energetickom reťazci vrátane výroby, prenosu, distribúcie a konečnej spotreby energie povedie k zlepšeniu životného prostredia, zlepšeniu kvality ovzdušia a verejného zdravia, zníženiu emisií skleníkových plynov, zvýšeniu energetickej bezpečnosti znížením závislosti od dovozu energie z krajín mimo Únie, zníženiu nákladov na energiu pre domácnosti i firmy, pomôže zmierniť energetickú chudobu a povedie k zvýšenej konkurencieschopnosti, väčšej zamestnanosti a zvýšenej ekonomickej činnosti v celom hospodárstve, čím sa zvýši kvalita života občanov. Je to v súlade so záväzkami Únie v rámci energetickej únie a globálneho programu v oblasti klímy prijatého Parížskou dohodou o zmene klímy z roku 2015, ktorá nadväzuje na 21. konferenciu zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy ⁽⁴⁾ (ďalej len „Parížska dohoda“), podľa ktorých by sa mal nárast priemernej globálnej teploty udržiavať výrazne pod 2 °C nad úrovňou z predindustriálneho obdobia a naďalej by sa malo vyvíjať úsilie o obmedzenie zvýšenia teploty na 1,5 °C nad úrovňou z predindustriálneho obdobia.
- (2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ ⁽⁵⁾ je prvkom, ktorý pomáha budovať energetickú úniu, v ktorej sa má energetická efektívnosť vnímať ako samostatný zdroj energie. Pri stanovovaní nových pravidiel na strane dodávky a v iných oblastiach politiky treba zohľadniť zásadu prvoradosti energetickej efektívnosti. Komisia by mala zaistiť, aby energetická efektívnosť a reakcia na strane spotreby mohli rovnocenne konkurovať výrobnéj kapacite. Energetickú efektívnosť treba zohľadniť vždy, keď sa prijímajú rozhodnutia týkajúce sa plánovania energetického systému alebo finančné rozhodnutia. K zlepšeniam energetickej efektívnosti treba pristúpiť vždy, keď sú nákladovo efektívnejšie, než ekvivalentné riešenia na strane dodávky. Malo by to pomôcť využívať početné prínosy energetickej efektívnosti pre Úniu, najmä pre občanov a podniky.
- (3) Energetická efektívnosť by sa mala považovať za kľúčový prvok a prioritu v budúcich investičných rozhodnutiach o energetickej infraštruktúre Únie.
- (4) Dosiachnutie ambiciózneho cieľa energetickej efektívnosti si vyžaduje odstránenie prekážok, aby sa uľahčilo investovanie do opatrení energetickej efektívnosti. Jeden z krokov uvedeným smerom vykonal Eurostat, keď 19. septembra 2017 objasnil spôsob účtovania zmlúv o energetickej efektívnosti do národných účtov, čo odstraňuje nejasnosti a uľahčuje využívanie takých zmlúv.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 246, 28.7.2017, s. 42.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 342, 12.10.2017, s. 119.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 13. novembra 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 4. decembra 2018.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (5) Európska rada 23. a 24. októbra 2014 podporila cieľ energetickej efektívnosti do roku 2030 vo výške 27 % na úrovni Únie, ktorý sa má do roku 2020 preskúmať so zreteľom na cieľ vo výške 30 % na úrovni Únie. Európsky parlament vo svojom uznesení z 15. decembra 2015 s názvom Na ceste k európskej energetickej únii vyzval Komisiu, aby posúdila navyše realističnosť cieľa dosiahnuť v rovnakom období energetickú efektívnosť vo výške 40 %. Je preto vhodné smernicu 2012/27/EÚ zmeniť v záujme jej prispôsobenia sa perspektíve v roku 2030.
- (6) Mala by sa jasne stanoviť potreba Únie dosiahnuť na úrovni Únie ciele energetickej efektívnosti vyjadrené v primárnej a/alebo konečnej energetickej spotrebe, a to v podobe cieľa aspoň 32,5 % na rok 2030. Projekcie z roku 2007 uvádzali primárnu energetickú spotrebu v roku 2030 vo výške 1 887 Mtoe a konečnú energetickú spotrebu vo výške 1 416 Mtoe. Zníženie na úrovni 32,5 % v roku 2030 potom predstavuje 1 273 Mtoe a 956 Mtoe. Uvedený cieľ, ktorý má rovnakú povahu ako cieľ Únie na rok 2020, by mala Komisia posúdiť na účely jeho revízie smerom nahor do roku 2023, a to v súvislosti s podstatným znížením nákladov, alebo v prípade potreby na účely splnenia medzinárodných záväzkov Únie v oblasti dekarbonizácie. Neexistujú žiadne záväzné ciele na úrovni členských štátov v horizonte rokov 2020 a 2030 a sloboda členských štátov stanoviť ich národné príspevky na základe buď primárnej alebo konečnej energetickej spotreby alebo úspor primárnej energie alebo konečnej energie či energetickej náročnosti by sa naďalej nemala obmedzovať. Členské štáty by mali pri stanovení svojich indikatívnych národných príspevkov k energetickej efektívnosti zohľadniť, že spotreba energie v Únii v roku 2030 nesmie presiahnuť 1 273 Mtoe primárnej energie a/alebo 956 Mtoe konečnej energie. To znamená, že v porovnaní s úrovňami z roku 2005 by sa mala primárna energetická spotreba v Únii znížiť o 26 % a konečná energetická spotreba o 20 %. Pokrok v dosahovaní cieľov Únie na rok 2030 treba pravidelne vyhodnocovať, čo sa stanovuje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 ⁽¹⁾.
- (7) Prevádzková účinnosť energetických systémov je v každom danom momente ovplyvnená schopnosťou dodávať elektrinu vyrobenú z rôznych zdrojov – s rôznou mierou zotrvačnosti a dobou nábehu – do sústavy plynulo a flexibilne. Zlepšenie tejto účinnosti umožní lepšie využívanie energie z obnoviteľných zdrojov.
- (8) Zlepšenie energetickej efektívnosti môže prispieť k vyššej hospodárskej výkonnosti. Členské štáty a Únia by sa mali zameriavať na znižovanie spotreby energie bez ohľadu na úrovne hospodárskeho rastu.
- (9) Povinnosť členských štátov stanoviť dlhodobé stratégie na mobilizáciu investícií a uľahčenie obnovy vnútroštátneho fondu budov a povinnosť oznámiť ich Komisii, je vyňatá zo smernice 2012/27/EÚ a vložená do smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ ⁽²⁾, v rámci ktorej uvedená povinnosť zapadá do dlhodobých plánov týkajúcich sa budov s takmer nulovou spotrebou energie a dekarbonizácie budov.
- (10) S ohľadom na klimatický a energetický rámec na rok 2030 by sa povinnosť úspor energie stanovená v smernici 2012/27/EÚ mala predĺžiť na obdobie po roku 2020. Takýmto predĺžením by sa vytvorili stabilnejšie podmienky pre investorov, a tak podnietili dlhodobé investície a dlhodobé opatrenia energetickej efektívnosti, ako je napríklad hĺbková obnova budov, s dlhodobým cieľom uľahčiť nákladovo efektívnu transformáciu existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. Povinnosť úspor energie má dôležitú úlohu pri tvorbe miestneho rastu a pracovných miest a mala by sa zachovať s cieľom zabezpečiť, aby Únia mohla dosiahnuť svoje ciele v oblasti energetiky a klímy vytváraním ďalších príležitostí a prerušiť spojenie medzi spotrebou energie a rastom. Spolupráca so súkromným sektorom je dôležitá na posúdenie podmienok, za akých je možné mobilizovať súkromné investície do projektov energetickej efektívnosti, a na vytvorenie nových modelov príjmov pre inováciu v oblasti energetickej efektívnosti.
- (11) Opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti majú tiež pozitívny vplyv na kvalitu ovzdušia, pretože energeticky efektívnejšie budovy prispievajú k zníženiu spotreby vykurovacích palív vrátane tuhých vykurovacích palív. Opatrenia energetickej efektívnosti tak prispievajú k zlepšovaniu kvality ovzdušia vnútri aj vonku a nákladovo efektívnym spôsobom pomáhajú plniť ciele politiky Únie v oblasti kvality ovzdušia stanovené najmä smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2284 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 z 11. decembra 2018 o riadení energetickej únie a opatrení v oblasti klímy, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 663/2009 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009, smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EÚ, 2012/27/EÚ a 2013/30/EÚ, smernice Rady 2009/119/ES a (EÚ) 2015/652 a ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 (glej stran 1 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov (Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2284 zo 14. decembra 2016 o znížení národných emisií určitých látok znečisťujúcich ovzdušie, ktorou sa mení smernica 2003/35/ES a zrušuje smernica 2001/81/ES (Ú. v. EÚ L 344, 17.12.2016, s. 1).

- (12) Od členských štátov sa vyžaduje, aby dosiahli kumulatívne úspory energie u konečného spotrebiteľa počas celého povinného obdobia rokov 2021 až 2030, pričom tieto úspory majú byť rovnocenné novým ročným úsporám na úrovni aspoň 0,8 % konečnej energetickej spotreby. Uvedená požiadavka by sa mohla splniť prostredníctvom nových politických opatrení prijatých počas nového povinného obdobia od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 alebo prostredníctvom nových individuálnych opatrení vyplývajúcich z politických opatrení prijatých počas predchádzajúceho obdobia alebo pred ním, pokiaľ sa individuálne opatrenia, ktorými sa úspory energie dosahujú, zavedú počas nového obdobia. Na uvedený účel by členské štáty mali mať možnosť využiť povinnú schému energetickej efektívnosti, alternatívne politické opatrenia alebo oboje. Okrem toho by sa mali stanoviť rôzne možnosti vrátane tej, či energia použitá v doprave je úplne alebo čiastočne zahrnutá do základného scenára výpočtu, aby členské štáty mali flexibilitu, pokiaľ ide o výpočet objemu ich úspor energie, a zároveň sa zabezpečilo, že požadované kumulované úspory energie u konečného spotrebiteľa zodpovedajúce novým ročným úsporám vo výške aspoň 0,8 % sa dosahujú.
- (13) Bolo by však neprimerané ukladať takú požiadavku Cypru a Malte. Trh s energiou týchto malých ostrovných členských štátov vykazuje osobitné vlastnosti, ktoré podstatne obmedzujú rozsah dostupných opatrení na splnenie povinnosti úspor energie, ako je napríklad existencia jediného distribútora elektrickej energie, absencia sietí zemného plynu a systémov centralizovaného zásobovania teplom a chladom, ako aj malý počet spoločností distribuuujúcich ropu. Tieto osobitné vlastnosti sú znásobené malým rozsahom trhov s energiou týchto členských štátov. Od Cypru a Malty by sa preto malo požadovať len, aby dosiahli kumulatívne úspory energie u konečného spotrebiteľa zodpovedajúce novým úsporám na úrovni 0,24 % konečnej energetickej spotreby v období rokov 2021 až 2030.
- (14) Členské štáty by pri využívaní povinnej schémy mali určiť povinné subjekty spomedzi distribútorov energie, maloobchodných energetických spoločností a distribútorov pohonných hmôt alebo maloobchodných predajcov pohonných hmôt na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií. Určenie určitých kategórií takých distribútorov alebo maloobchodných predajcov, alebo ich vyňatie z určenia, by sa nemalo považovať za nezlučiteľné so zásadou nediskriminácie. Členské štáty sa preto môžu rozhodnúť, či sa takí distribútori alebo maloobchodní predajcovia, alebo len ich určité kategórie, určujú za povinné subjekty.
- (15) Opatrenia členských štátov na zlepšenie energetickej efektívnosti v doprave sú oprávnené, aby boli zohľadnené na účely splnenia ich povinnosti úspor energie u konečného spotrebiteľa. Takéto opatrenia zahŕňajú politiky, ktoré sú okrem iného zamerané na podporu efektívnejších vozidiel, prechodu na iný druh dopravy, ako je cyklistika, chôdza a hromadná doprava, alebo plánovanie mobility a územného plánovania, ktoré znižuje dopyt po doprave. Okrem toho systémy, ktoré urýchľujú prechod na nové, efektívnejšie vozidlá, alebo politiky, ktoré podporujú prechod na využívanie výkonnejších palív, ktoré znižujú spotrebu energie na kilometer, môžu byť tiež oprávnené, pokiaľ sú v súlade s pravidlami týkajúcimi sa podstatnosti a doplnkovosti stanovenými v prílohe V k smernici 2012/27/EÚ zmenenej touto smernicou. Takéto opatrenia by mali byť v prípade potreby v súlade s vnútroštátnymi politickými rámcami členských štátov stanovenými podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ⁽¹⁾.
- (16) Opatrenia prijaté členskými štátmi podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842⁽²⁾ a ktorých výsledkom sú overiteľné, a merateľné alebo odhadnuteľné zlepšenia energetickej efektívnosti, možno považovať za nákladovo efektívny spôsob pre členské štáty, aby splnili svoju povinnosť úspor energie podľa smernice 2012/27/EÚ zmenenej touto smernicou.
- (17) V rámci povinných schém by členské štáty mali mať ako alternatívu k požiadavke, aby povinné subjekty dosiahli objem kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa požadovaný podľa článku 7 ods. 1 smernice 2012/27/EÚ zmenenej touto smernicou, možnosť umožniť povinným subjektom prispievať do národného fondu energetickej efektívnosti alebo od nich tento príspevok vyžadovať.
- (18) Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 4 a 5 stanovený touto smernicou, členské štáty a povinné subjekty by mali využívať všetky dostupné prostriedky a technológie na dosiahnutie požadovaných kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa, a to aj prostredníctvom podpory udržateľných technológií v rámci účinných systémov centralizovaného zásobovania teplom a chladom, efektívnej infraštruktúry vykurovania a chladenia

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 z 30. mája 2018 o záväznom ročnom znižovaní emisií skleníkových plynov členskými štátmi v rokoch 2021 až 2030, ktorým sa prispieva k opatreniam v oblasti klímy zameraným na splnenie záväzkov podľa Parížskej dohody, a o zmene nariadenia (EÚ) č. 525/2013 (Ú. v. EÚ L 156, 19.6.2018, s. 26).

a energetických auditov alebo rovnocenných systémov manažérstva za predpokladu, že nárokové úspory energie sú v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 7 a v prílohe V k smernici 2012/27/EÚ zmenenej touto smernicou. Členské štáty by sa mali usilovať o vysokú mieru flexibility pri navrhovaní a vykonávaní alternatívnych politických opatrení.

- (19) Hoci sa dlhodobými opatreniami energetickej efektívnosti budú dosahovať úspory energie aj po roku 2020, avšak na účely prispievania k cieľu energetickej efektívnosti Únie na rok 2030 by sa týmito opatreniami mali po roku 2020 dosiahnuť nové úspory. Na druhej strane úspory energie dosiahnuté po 31. decembri 2020 by sa nemali započítať do kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa vyžadovaných za obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020.
- (20) Nové úspory by mali ísť nad rámec „bežného chodu vecí“, takže úspory, ku ktorým by došlo v každom prípade, by sa nemali započítavať do plnenia požiadaviek úspor energie. Na výpočet dosahu zavedených opatrení by sa mali zohľadniť iba čisté úspory vyjadrené zmenou spotreby energie, ktorú možno priamo prisúdiť danému opatreniu energetickej efektívnosti. Na výpočet čistých úspor by mali členské štáty stanoviť základný scenár toho, ako by sa situácia vyvíjala bez predmetného opatrenia. Predmetné politické opatrenie by sa malo vyhodnotiť vzhľadom na uvedený základný scenár. Členské štáty by mali zohľadniť skutočnosť, že v rovnakom časovom rámci môžu byť vykonané aj iné politické opatrenia, ktoré tiež môžu mať vplyv na objem úspor energie, takže nie všetky zmeny pozorované od zavedenia konkrétneho hodnoteného politického opatrenia možno pripísať výlučne danému politickému opatreniu. Opatrenia povinného, zúčastňujúceho sa alebo povereného subjektu by mali skutočne prispievať k dosahovaniu nárokových úspor energie, aby sa zabezpečilo splnenie požiadavky podstatnosti.
- (21) Je dôležité, aby sa v prípade potreby vo výpočte úspor energie zohľadnili všetky články energetického reťazca s cieľom zvýšiť potenciál úspor energie v oblasti prenosu a distribúcie elektriny.
- (22) Efektívne hospodárenie s vodami môže výrazne prispieť k úsporám energie. Podiel odvetví vodohospodárstva a odpadových vôd na spotrebe elektriny v Únii je 3,5 %, pričom sa očakáva sa, že uvedený podiel vzrastie. Okrem toho úniky vody predstavujú 24 % celkovej spotrebovanej vody v Únii a odvetvie energetiky je najväčším spotrebiteľom vody, predstavujúc 44 % spotreby. Mal by sa v plnej miere preskúmať potenciál úspor energie prostredníctvom inteligentných technológií a procesov.
- (23) V súlade s článkom 9 Zmluvy o fungovaní Európskej únie by mali byť politiky Únie v oblasti energetickej efektívnosti inkluzívne a mali by teda zabezpečovať dostupnosť opatrení energetickej efektívnosti pre spotrebiteľov postihnutých energetickou chudobou. Zlepšenia energetickej efektívnosti budov by mali byť prínosom najmä pre zraniteľné domácnosti vrátane domácností postihnutých energetickou chudobou a prípadne pre tých, ktorí bývajú v sociálnych bytoch. Členské štáty môžu už teraz vyžadovať od povinných subjektov, aby do opatrení na úsporu energie zahrnuli sociálne ciele, ktoré súvisia s energetickou chudobou, a táto možnosť by sa mala rozšíriť aj o alternatívne politické opatrenia a národné fondy energetickej efektívnosti a mala by sa zmeniť na povinnosť, a to pri umožnení členským štátom zachovať si úplnú flexibilitu, pokiaľ ide o ich veľkosť, rozsah a obsah. Ak povinná schéma energetickej efektívnosti nepovoľuje opatrenia týkajúce sa jednotlivých spotrebiteľov energie, opatrenia na zmiernenie energetickej chudoby môže členský štát prijať len prostredníctvom alternatívnych politických opatrení.
- (24) Približne 50 miliónov domácností v Únii je postihnutých energetickou chudobou. Opatrenia energetickej efektívnosti musia preto byť ústredným prvkom každej nákladovo efektívnej stratégie na riešenie energetickej chudoby a zraniteľnosti spotrebiteľov, pričom dopĺňajú politiky sociálneho zabezpečenia na úrovni členských štátov. S cieľom zabezpečiť, aby opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti významne znížili energetickú chudobu nájomníkov, mala by sa vziať do úvahy nákladová efektívnosť takýchto opatrení, ako aj ich cenová dostupnosť pre vlastníkov nehnuteľností a nájomníkov, pričom na úrovni členských štátov by mala byť pre takéto opatrenia zaručená primeraná finančná podpora. Fond budov v Únii je v súlade s cieľmi Parížskej dohody obnove budov je nedostatočná a najťažšie je dosiahnuť obnovu budov, ktoré majú v užívaní občania s nízkymi príjmami postihnutí energetickou chudobou. Opatrenia stanovené v tejto smernici, ktoré sa týkajú povinnosti dosiahnuť úspory energie, povinných schém energetickej efektívnosti a alternatívnych politických opatrení, sú preto mimoriadne dôležité.
- (25) Zníženie výdavkov spotrebiteľov za energiu by sa malo dosiahnuť tak, že spotrebiteľom sa poskytne pomoc pri znižovaní spotreby energie znížením energetických potrieb budov a zlepšením účinnosti spotrebičov, čo by malo byť spojené s dostupnosťou druhov dopravy s nízkou spotrebou energie prepojených s verejnou dopravou a využívaním bicyklov.

- (26) Rozhodujúcim krokom je zvýšiť povedomie všetkých občanov Únie o prínosoch zlepšenej energetickej efektívnosti a poskytovať im presné informácie o spôsoboch, ktorými je ju možné dosiahnuť. Zlepšená energetická efektívnosť je veľmi dôležitá aj z hľadiska bezpečnosti dodávok energie Únie prostredníctvom zníženia závislosti Únie od dovozu palív z tretích krajín.
- (27) Náklady a prínosy všetkých prijatých opatrení energetickej efektívnosti vrátane doby návratnosti investícií by mali byť pre spotrebiteľov úplne transparentné.
- (28) Pri vykonávaní smernice 2012/27/EÚ zmenenej touto smernicou a prijímaní iných opatrení v oblasti energetickej efektívnosti by mali členské štáty venovať osobitnú pozornosť synergiám medzi opatreniami energetickej efektívnosti a efektívnym využívaním prírodných zdrojov v súlade so zásadami obehového hospodárstva.
- (29) Členské štáty by v snahe podporovať a uľahčovať zavádzanie opatrení energetickej efektívnosti mali využívať nové obchodné modely a technológie vrátane inovatívnych energetických služieb pre veľkých a malých odberateľov.
- (30) V rámci opatrení stanovených v oznámení Komisie z 15. júla 2015 s názvom Vytváranie nového prístupu s dôrazom na spotrebiteľov energie v kontexte energetickej únie a stratégie pre vykurovanie a chladenie treba posilniť minimálne práva spotrebiteľov na presné, spoľahlivé, zrozumiteľné a včasné informácie o ich spotrebe energie. Články 9 až 11 smernice 2012/27/EÚ a jej príloha VII by sa mali zmeniť, aby sa v nich stanovila častá a lepšia spätná väzba o spotrebe energie, pokiaľ je to technicky možné a nákladovo efektívne vzhľadom na použité meracie zariadenia. Táto smernica objasňuje, že nákladová efektívnosť pomerového merania závisí od toho, či sú súvisiace náklady primerané možným úsporám energie. Pri posudzovaní nákladovej efektívnosti pomerového merania sa môže zohľadniť vplyv ďalších konkrétnych plánovaných opatrení v danej budove, napríklad akejkolvek pripravovanej obnovy.
- (31) Táto smernica tiež objasňuje, že práva spojené s vyúčtovaním a informáciami o vyúčtovaní alebo spotrebe by sa mali vzťahovať na spotrebiteľov tepla, chladu alebo teplej úžitkovej vody dodávaných z centrálného zdroja, aj keď nemajú s dodávateľom energie priamy individuálny zmluvný vzťah. Vymedzenie pojmu „konečný odberateľ“ je možné chápať tak, že sa vzťahuje len na fyzické alebo právnické osoby, ktoré nakupujú energiu na základe priameho individuálneho zmluvného vzťahu s dodávateľom energie. Na účely dotknutých ustanovení by sa preto mal zaviesť pojem „konečný spotrebiteľ“, ktorý by sa vzťahoval na širšiu skupinu spotrebiteľov a okrem koncových odberateľov, ktorí nakupujú teplo, chlad alebo teplú úžitkovú vodu na vlastnú konečnú spotrebu, by zahŕňal aj užívateľov individuálnych budov alebo individuálnych jednotiek bytových domov alebo viacúčelových budov, ak sú takéto jednotky zásobované z centrálného zdroja a ak užívatelia nemajú priamy alebo individuálny zmluvný vzťah s dodávateľom energie. Pojem „pomerové meranie“ by sa mal vzťahovať na meranie spotreby v individuálnych jednotkách takýchto budov.
- (32) S cieľom dosiahnuť transparentnosť vyúčtovania individuálnej spotreby tepelnej energie, a tak uľahčiť zavedenie pomerového merania, by členské štáty mali zabezpečiť, aby mali zavedené transparentné a verejne dostupné vnútroštátne pravidlá rozdeľovania nákladov na vykurovanie, chladenie a spotrebu teplej úžitkovej vody v bytových domoch a viacúčelových budovách. Členské štáty by mohli okrem transparentnosti zvážiť prijatie opatrení na posilnenie hospodárskej súťaže v oblasti poskytovania služieb pomerového merania, a tým pomôcť zabezpečiť primeranosť všetkých nákladov, ktoré znášajú koneční spotrebiteľia.
- (33) Do 25. októbra 2020 by mali novo namontované meradlá tepla a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov umožňovať diaľkový odpočet, aby sa zaistilo nákladovo efektívne a časté poskytovanie informácií o spotrebe. Zmeny smernice 2012/27/EÚ zavedené touto smernicou týkajúce sa merania v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody; pomerového merania a rozdelenia nákladov v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody; požiadavky na diaľkový odpočet; informácií o vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody; nákladov na prístup k informáciám o meraní, vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody; a minimálnych požiadaviek na vyúčtovanie a informácie o spotrebe v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody sa majú uplatňovať len na vykurovanie, chladenie a dodávku teplej úžitkovej vody z centrálného zdroja. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, či sa pochádzkové systémy odčítania meradiel (walk-by) alebo systémy odčítania meradiel z vozidla (drive-by) majú považovať za diaľkovo odpočítateľné alebo nie. Pri zariadeniach umožňujúcich diaľkový odpočet sa na vykonanie odpočtu nevyžaduje prístup do jednotlivých bytov alebo jednotiek.
- (34) Členské štáty by mali vziať do úvahy skutočnosť, že úspešné zavedenie nových technológií na meranie spotreby energie si vyžaduje zvýšené investície do vzdelávania a zručností tak pre užívateľov, ako aj pre dodávateľov energie.

- (35) Informácie o vyúčtovaní a ročné výkazy sú dôležitým prostriedkom informovania odberateľov o ich spotrebe energie. Údaje o spotrebe a nákladoch môžu tiež obsahovať ďalšie informácie, ktoré pomáhajú spotrebiteľom porovnať si svoju súčasnú zmluvu s inými ponukami a využiť mechanizmus na podávanie sťažností a mechanizmus alternatívneho riešenia sporov. Avšak vzhľadom na to, že spory súvisiace s vyúčtovaním sú častým zdrojom sťažností spotrebiteľov a predstavujú faktor, ktorý prispieva k trvalo nízkej úrovni spokojnosti spotrebiteľov a zainteresovanosti vo vzťahu k svojim poskytovateľom energie, je potrebné, aby vyúčtovanie bolo jednoduchšie, jasnejšie a ľahšie pochopiteľné, pričom je potrebné zabezpečiť, aby jednotlivé nástroje, ako sú informácie o vyúčtovaní, informačné nástroje a ročné výkazy, poskytovali všetky potrebné informácie, aby spotrebiteľia mohli regulovať svoju spotrebu energie, porovnávať ponuky a meniť dodávateľov.
- (36) Opatrenia členských štátov by mali byť podporené dobre navrhnutými a účinnými finančnými nástrojmi Únie, ako sú napríklad európske štrukturálne a investičné fondy, Európsky fond pre strategické investície a financovaním zo strany Európskej investičnej banky (ďalej len „EIB“) a Európskej banky pre obnovu a rozvoj (ďalej len „EBOR“), ktoré by mali podporovať investície do energetickej efektívnosti vo všetkých článkoch energetického reťazca a uplatňovať komplexnú analýzu nákladov a prínosov s modelom diferencovaných diskontných sadziieb. Finančná podpora by sa mala zameriavať na nákladovo efektívne metódy na zvýšenie energetickej efektívnosti, čo by viedlo k zníženiu spotreby energie. EIB a EBOR by spolu s národnými podpornými bankami mali navrhovať, vytvárať a financovať programy a projekty určené pre oblasť efektívnosti, a to aj pre energeticky chudobné domácnosti.
- (37) Aby bolo možné aktualizovať prílohy k smernici 2012/27/EÚ a harmonizované referenčné hodnoty účinnosti, treba predĺžiť delegovanie právomocí udelených Komisii. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽¹⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (38) S cieľom vyhodnotiť účinnosť smernice 2012/27/EÚ zmenenej touto smernicou by sa mala zaviesť požiadavka uskutočniť celkové preskúmanie uvedenej smernice a predložiť správu Európskemu parlamentu a Rade do 28. februára 2024. Uvedené preskúmanie by sa malo uskutočniť po globálnom hodnotení Rámcovým dohovorom Organizácie Spojených národov o zmene klímy v roku 2023, aby mohlo v rámci uvedeného procesu prebehnúť potrebné zosúladenie, pričom by sa mal zohľadniť aj hospodársky vývoj a vývoj v oblasti inovácie.
- (39) Miestne a regionálne orgány by mali mať vedúcu úlohu pri vývoji a navrhovaní, vykonávaní a hodnotení opatrení stanovených v smernici 2012/27/EÚ, aby mohli vhodne reagovať na osobitosti svojich vlastných klimatických podmienok, kultúry a spoločnosti.
- (40) Vzhľadom na technologický pokrok a rastúci podiel obnoviteľných zdrojov energie v sektore výroby elektriny by sa mal prehodnotiť predvolený koeficient úspor elektriny v kWh, aby odrážal zmeny faktora primárnej energie pre elektrinu. Výpočty faktora primárnej energie pre elektrinu, v ktorých je premietnutý energetický mix, vychádzajú z priemerných ročných hodnôt. Na výrobu elektriny a tepla z jadrovej energie sa uplatňuje výpočtová metóda „fyzického energetického obsahu“ a na výrobu elektriny a tepla z fosílnych palív a biomasy sa uplatňuje metóda „účinnosti technickej premeny“. V prípade energie z nepalivových obnoviteľných zdrojov je metódou priamy ekvivalent vychádzajúci z prístupu založeného na „celkovej primárnej energii“. Na výpočet podielu primárnej energie pre elektrinu v kombinovanej výrobe sa používa metóda stanovená v prílohe II k smernici 2012/27/EÚ. Namiesto marginálnej pozície na trhu sa používa priemerná. V prípade nepalivových obnoviteľných zdrojov energie sa predpokladá účinnosť premeny 100 %, v prípade geotermálnych elektrární 10 % a v prípade jadrových elektrární 33 %. Celková účinnosť kogenerácie sa počíta na základe najnovších údajov Eurostatu. Pokiaľ ide o vymedzenie systému, hodnota faktora primárnej energie je 1 pre všetky zdroje energie. Hodnota faktora primárnej energie sa vzťahuje k roku 2018 a vychádza z interpolovaných údajov najnovšej verzie referenčného scenára PRIMES na roky 2015 a 2020 upravených o údaje Eurostatu do roku 2016. Analýza zahŕňa členské štáty a Nórsko. Súbor údajov pre Nórsko je založený na údajoch Európskej siete prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu.
- (41) Úspory energie vyplývajúce z uplatňovania práva Únie by sa nemali nárokovať, pokiaľ nevyplývajú z opatrenia, ktoré prekračuje minimálne požiadavky stanovené v predmetnom právnom akte Únie, či už stanovením ambicioznejších požiadaviek na energetickú efektívnosť na úrovni členského štátu alebo intenzívnejším uplatňovaním daného opatrenia. Budovy predstavujú významný potenciál na ďalšie zvyšovanie energetickej efektívnosti a obnova budov je kľúčovým a dlhodobým prvkom pri zvyšovaní úspor energie spojeným s úsporami z rozsahu. Je preto potrebné objasniť, že všetky úspory energie dosiahnuté opatreniami na podporu

(1) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

obnovy existujúcich budov si možno nárokovať za predpokladu, že prevyšujú úspory, ku ktorým by došlo bez prijatia daného politického opatrenia a za predpokladu, že členský štát preukáže, že povinný, zúčastňujúci sa alebo poverený subjekt skutočne prispel k dosiahnutiu nárokových úspor energie.

- (42) V súlade so stratégiou energetickej únie a zásadami lepšej tvorby práva by sa mal klásť väčší dôraz na pravidlá monitorovania a overovania, ktoré sa týkajú vykonávania povinných schém energetickej efektívnosti a alternatívnych politických opatrení, vrátane požiadavky kontrolovať štatisticky reprezentatívnu vzorku opatrení. V smernici 2012/27/EÚ zmenenej touto smernicou by sa štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti mali chápať ako požiadavka na vytvorenie podsúboru štatistickej populácie daných opatrení na úsporu energie takým spôsobom, ktorý bude presne odrážať celú populáciu všetkých opatrení na úsporu energie, a tak umožňovať primerane spoľahlivé závery, pokiaľ ide o dôveryhodnosť všetkých opatrení.
- (43) Energiu, ktorá sa na budovách alebo v nich získava z obnoviteľných zdrojov, sa znižuje množstvo energie dodávanej z fosílnych palív. Znižovanie spotreby energie a využívanie energie z obnoviteľných zdrojov v sektore budov sú významnými opatreniami na znižovanie energetickej závislosti Únie, ako aj emisií skleníkových plynov v Únii, najmä vzhľadom na ambiciózne ciele v oblasti klímy a energetiky stanovené do roku 2030, ako aj na globálny záväzok prijatý v kontexte Parížskej dohody. Na účely svojej povinnosti kumulatívnych úspor energie môžu členské štáty s cieľom splniť svoje požiadavky úspor energie zohľadniť v relevantných prípadoch úspory energie vyplývajúce z energie z obnoviteľných zdrojov získanej na budovách alebo v nich na vlastnú spotrebu.
- (44) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (45) Keďže ciele tejto smernice, a to do roku 2020 dosiahnuť ciele Únie v oblasti energetickej efektívnosti na úrovni 20 % a do roku 2030 na úrovni aspoň 32,5 % a vytvoriť podmienky na ďalšie zlepšovanie energetickej efektívnosti v období po uvedených rokoch, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (46) Smernica 2012/27/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2012/27/EÚ sa mení takto:

1. V článku 1 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Touto smernicou sa stanovuje spoločný rámec opatrení na podporu energetickej efektívnosti v Únii s cieľom zabezpečiť dosiahnutie hlavných cieľov Únie v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020 na úrovni 20 % a jej hlavných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2030 na úrovni aspoň 32,5 %, a vytvárajú sa ňou podmienky na ďalšie zlepšovanie energetickej efektívnosti v období po týchto rokoch.

Táto smernica stanovuje pravidlá na odstránenie prekážok na trhu s energiou a prekonanie zlyhaní trhu, ktoré bránia efektívnosti pri dodávke a využívaní energie, a stanovuje zavedenie indikatívnych národných cieľov energetickej efektívnosti a príspevkov na roky 2020 a 2030.

Táto smernica prispieva k implementácii zásady prvoradosti energetickej efektívnosti.“

2. V článku 3 sa dopĺňajú tieto odseky:

„4. Komisia do 31. októbra 2022 vyhodnotí, či Únia dosiahla svoje hlavné ciele v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Každý členský štát stanoví v oblasti energetickej efektívnosti indikatívne národné príspevky k dosiahnutiu cieľov Únie na rok 2030 stanovené v článku 1 ods. 1 tejto smernice v súlade s článkami 4 a 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 (*). Členské štáty pri stanovovaní týchto príspevkov zohľadnia, že spotreba energie v Únii v roku 2030 nesmie presiahnuť 1 273 Mtoe primárnej energetickej spotreby a/alebo 956 Mtoe konečnej energetickej spotreby. Členské štáty tieto príspevky oznámia Komisii v rámci svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánov, ako sa uvádza a je v súlade s článkom 3 a článkami 7 až 12 nariadenia (EÚ) 2018/1999.

6. Komisia posúdi hlavné ciele Únie v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2030 stanovené v článku 1 ods. 1 s cieľom do roku 2023 predložiť legislatívny návrh na účely revízie uvedených cieľov smerom nahor v prípade podstatného zníženia nákladov vyplývajúceho z hospodárskeho alebo technologického rozvoja alebo v prípade potreby na účely splnenia medzinárodných záväzkov Únie v oblasti dekarbonizácie.

(* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 z 11. decembra 2018 o riadení energetickej únie a opatrení v oblasti klímy, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 663/2009 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009, smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EÚ, 2012/27/EÚ a 2013/30/EÚ, smernice Rady 2009/119/ES a (EÚ) 2015/652 a ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s.1).“

3. Článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

Povinnosť úspor energie

1. Členské štáty dosiahnu kumulatívne úspory energie u konečného spotrebiteľa, ktoré zodpovedajú aspoň:

- a) každoročným novým úsporám od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 vo výške 1,5 % ročného objemu energie predanej koncovým odberateľom, ktorý sa stanoví ako priemer za posledné tri roky pred 1. januárom 2013. Z uvedeného výpočtu možno úplne alebo čiastočne vylúčiť objem predanej energie využitej v doprave;
- b) každoročným novým úsporám od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 vo výške 0,8 % ročnej konečnej energetickej spotreby, ktorá sa stanoví ako priemer za tri najaktuálnejšie roky pred 1. januárom 2019. Odchylné od tejto požiadavky dosiahnu Cyprus a Malta nové úspory každý rok od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 vo výške 0,24 % ročnej konečnej energetickej spotreby, ktorá sa stanoví ako priemer za tri najaktuálnejšie roky pred 1. januárom 2019.

Členské štáty môžu započítať úspory energie, ktoré vyplývajú z politických opatrení, ktoré sa zaviedli do 31. decembra 2020 alebo po tomto dátume, a to pod podmienkou, že výsledkom týchto opatrení budú nové individuálne opatrenia vykonávané po 31. decembri 2020.

Členské štáty budú po roku 2030 v súlade s písm. b) prvého pododseku pokračovať v dosahovaní každoročných nových úspor v desaťročných obdobiach, pokiaľ Komisia v preskúmaniach do roku 2027 a potom každých 10 rokov nedospeje k záveru, že to nie je potrebné na dosiahnutie dlhodobých cieľov Únie v oblasti energetiky a klímy na rok 2050.

Členské štáty rozhodnú, akým spôsobom sa vypočítaný objem nových úspor rozloží na jednotlivé obdobia uvedené v písmenách a) a b) prvého pododseku za predpokladu, že sa požadované celkové kumulatívne úspory energie u konečného spotrebiteľa dosiahli do konca každého povinného obdobia.

2. Ak členské štáty splnia aspoň svoju povinnosť kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa uvedenú v odseku 1 prvom pododseku písm. b), môžu požadovaný objem úspor energie vypočítať jedným alebo viacerými z týchto spôsobov:

- a) uplatnením ročnej miery úspor na energiu predanú koncovým odberateľom alebo na konečnú energetickú spotrebu, ktorá sa stanoví ako priemer za najaktuálnejšie tri roky pred 1. januárom 2019;
- b) úplným alebo čiastočným vylúčením energie použitej v doprave zo základného scenára výpočtu;
- c) využitím niektorej z možností stanovených v odseku 4.

3. V prípade, že členské štáty využijú možnosti uvedené v odseku 2 písm. a), b) alebo c), stanovia:

- a) svoju vlastnú ročnú mieru úspor, ktorá sa uplatní pri výpočte ich kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa, čím sa zabezpečí, aby konečný objem ich čistých úspor energie nebol nižší ako objem úspor, ktoré sa vyžadujú podľa odseku 1 prvého pododseku písm. b); a
- b) svoj vlastný základný scenár výpočtu, z ktorého sa môže úplne alebo čiastočne vylúčiť energia použitá v doprave.

4. S výhradou odseku 5 môže každý členský štát:
- a) vykonať výpočet požadovaný v odseku 1 prvom pododseku písm. a) použitím hodnoty 1 % v rokoch 2014 a 2015; hodnoty 1,25 % v rokoch 2016 a 2017 a hodnoty 1,5 % v rokoch 2018, 2019 a 2020;
 - b) vylúčiť z výpočtu celý objem alebo časť objemu predanej energie, ktorá sa použila, pokiaľ ide o povinné obdobie uvedené v odseku 1 prvom pododseku písm. a), alebo koncovej energie, ktorá sa spotrebovala, pokiaľ ide o povinné obdobie uvedené v písm. b) uvedeného pododseku, pri priemyselných činnostiach uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES;
 - c) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré sa dosiahli v odvetviach premeny, distribúcie a prenosu energie vrátane účinnej infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom uplatňovaním požiadaviek stanovených v článku 14 ods. 4, článku 14 ods. 5 písm. b) a článku 15 ods. 1 až 6 a 9. Členské štáty informujú Komisiu o svojich plánovaných politických opatreniach podľa tohto písmena za obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 v rámci svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánov. Vplyv uvedených opatrení sa vypočíta v súlade s prílohou V a zahrnie sa do týchto plánov;
 - d) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré sú výsledkom novozavedených individuálnych opatrení realizovaných od 31. decembra 2008 a ktoré majú v roku 2020 vo vzťahu k povinnému obdobiu uvedenému v odseku 1 prvom pododseku písm. a) a po roku 2020 vo vzťahu k obdobiu uvedenému v odseku 1 prvom pododseku písm. b) naďalej vplyv, ktorý má byť merateľný a overiteľný;
 - e) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré vyplývajú z politických opatrení, iba ak možno preukázať, že výsledkom týchto opatrení sú individuálne opatrenia vykonané od 1. januára 2018 do 31. decembra 2020, ktorých výsledkom budú úspory po 31. decembri 2020;
 - f) vylúčiť z výpočtu objemu požadovaných úspor energie 30 % z overiteľného objemu energie získanej na alebo v budovách na vlastnú spotrebu v dôsledku politických opatrení, ktorými sa podporujú nové inštalácie technológií energie z obnoviteľných zdrojov;
 - g) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré presahujú úspory energie požadované v povinnom období od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020, za predpokladu, že tieto úspory sú výsledkom individuálnych opatrení vykonaných v rámci politických opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b, ktoré členské štáty oznámili vo svojich národných akčných plánoch energetickej efektívnosti a o ktorých podali správu vo svojich správach o pokroku v súlade s článkom 24.
5. Členské štáty uplatnia a vypočítajú vplyv možností zvolených podľa odseku 4 pre obdobia uvedené v odseku 1 prvom pododseku písm. a) a b) oddelene:
- a) na účely výpočtu objemu úspor energie požadovaného v povinnom období uvedenom v odseku 1 prvom pododseku písm. a) môžu členské štáty použiť odsek 4 písm. a) až d). Všetky možnosti zvolené podľa odseku 4 spolu zodpovedajú najviac 25 % objemu úspor energie uvedenému v odseku 1 prvom pododseku písm. a);
 - b) na účely výpočtu objemu úspor energie požadovaného v povinnom období uvedenom v odseku 1 prvom pododseku písm. b) môžu členské štáty použiť odsek 4 písm. b) až g) za predpokladu, že individuálne opatrenia uvedené v odseku 4 písm. d) budú mať naďalej overiteľný a merateľný vplyv aj po 31. decembri 2020. Všetky možnosti zvolené podľa odseku 4 spolu nesmú viesť k zníženiu presahujúcemu 35 % objemu úspor energie vypočítaného v súlade s odsekmi 2 a 3.
- Členské štáty, bez ohľadu na to, či zo svojho základného scenára výpočtu úplne alebo čiastočne vylúčia energiu používanú v doprave alebo či využijú niektorú z možností uvedených v odseku 4, zabezpečia, aby vypočítaný čistý objem nových úspor, ktorý sa má dosiahnuť v konečnej energetickej spotrebe v povinnom období od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030, nebol nižší ako objem, ktorý je výsledkom uplatňovania ročnej miery úspor uvedenej v odseku 1 prvom pododseku písm. b).
6. Členské štáty vo svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánoch opíšu v súlade s prílohou III k nariadeniu (EÚ) 2018/1999 výpočet objemu úspor energie, ktorý sa má dosiahnuť v období od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 uvedenom v odseku 1 prvom pododseku písm. b) tohto článku, a v prípade potreby vysvetlia, ako sa ročná miera úspor a základný scenár výpočtu stanovili a ako a v akom rozsahu sa uplatnili možnosti uvedené v odseku 4 tohto článku.
7. Úspory energie dosiahnuté po 31. decembri 2020 sa nezapočítavajú do objemu požadovaných úspor energie na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020.

8. Odchylné od odseku 1 tohto článku môžu členské štáty, ktoré povinným subjektom umožnia, aby využili možnosť uvedenú v článku 7a ods. 6 písm. b), na účely odseku 1 prvého pododseku písm. a) tohto článku započítať úspory energie, ktoré sa dosiahli v ktoromkoľvek danom roku po roku 2010 a pred povinným obdobím uvedeným v odseku 1 prvom pododseku písm. a) tohto článku, tak, ako keby sa tieto úspory energie dosiahli po 31. decembri 2013 a pred 1. januárom 2021, ak sú splnené všetky z týchto podmienok:

- a) povinná schéma energetickej efektívnosti bola v platnosti kedykoľvek medzi 31. decembrom 2009 a 31. decembrom 2014 a bola zahrnutá v prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti členského štátu predloženom podľa článku 24 ods. 2;
- b) úspory sa dosiahli podľa povinnej schémy;
- c) úspory sa vypočítali v súlade s prílohou V;
- d) roky, za ktoré sa úspory počítajú ako dosiahnuté, sa uviedli v národných akčných plánoch energetickej efektívnosti v súlade s článkom 24 ods. 2

9. Členské štáty zabezpečia, aby sa úspory vyplývajúce z politických opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b a článku 20 ods. 6 vypočítali v súlade s prílohou V.

10. Členské štáty dosiahnu objem úspor energie požadovaný podľa odseku 1 tohto článku buď zavedením povinnej schémy energetickej efektívnosti uvedenej v článku 7a alebo prijatím alternatívnych politických opatrení uvedených v článku 7b. Členské štáty môžu povinnú schému energetickej efektívnosti kombinovať s alternatívnymi politickými opatreniami.

11. Pri navrhovaní politických opatrení sledujúcich splnenie povinností dosiahnuť úspory energie členské štáty zohľadnia potrebu zmierniť energetickú chudobu v súlade s kritériami, ktoré si stanovili, zohľadňujúc svoje dostupné postupy v tejto oblasti tak, že budú v primeranom rozsahu vyžadovať, aby sa časť opatrení v oblasti energetickej efektívnosti v rámci národných povinných schém energetickej efektívnosti, alternatívnych politických opatrení alebo programov či opatrení financovaných z národného fondu energetickej efektívnosti vykonávala prioritne v rámci zraniteľných domácností vrátane domácností postihnutých energetickou chudobou a prípadne v sociálnych bytoch.

Členské štáty zahrnú informácie o výsledku opatrení na zmiernenie energetickej chudoby prijatých v kontexte tejto smernice do integrovaných národných správ o pokroku v oblasti energetiky a klímy podľa nariadenia (EÚ) 2018/1999.

12. Členské štáty preukážu, že v prípade prekrývania vplyvu politických opatrení alebo individuálnych opatrení nedochádza k zdvojenému započítaniu úspor energie.“

4. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 7a

Povinné schémy energetickej efektívnosti

1. Ak sa členské štáty rozhodnú splniť svoje povinnosti dosiahnuť objem úspor požadovaný podľa článku 7 ods. 1 prostredníctvom povinnej schémy energetickej efektívnosti, zabezpečia, aby povinné subjekty uvedené v odseku 2 tohto článku pôsobiace na území jednotlivých členských štátov splnili bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 4 a 5, svoju požiadavku kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa stanovenú v článku 7 ods. 1

Ak je to vhodné, členské štáty môžu rozhodnúť, že povinné subjekty musia dosiahnuť všetky alebo časť uvedených úspor ako príspevok do národného fondu energetickej efektívnosti v súlade s článkom 20 ods. 6

2. Členské štáty určia na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií povinné subjekty spomedzi distribútorov energie, maloobchodných energetických spoločností a distribútorov pohonných hmôt alebo maloobchodných predajcov pohonných hmôt pôsobiacich na ich území. Objem úspor energie potrebný na splnenie povinnosti dosiahnu povinné subjekty u koncových odberateľov, ktorých určil členský štát, nezávisle od výpočtu vykonaného podľa článku 7 ods. 1, alebo ak tak členské štáty rozhodnú, prostredníctvom certifikovaných úspor dosiahnutých inými subjektmi, ako sa uvádza v odseku 6 písm. a) tohto článku.

3. Ak sú za povinné subjekty podľa odseku 2 určené maloobchodné energetické spoločnosti, členské štáty zabezpečia, aby maloobchodné energetické spoločnosti pri plnení svojej povinnosti nevytvárali prekážky, ktoré spotrebiteľom znemožňujú zmeniť jedného dodávateľa na druhého.

4. Členské štáty vyjadria objem úspor energie požadovaný od každého povinného subjektu buď ako konečnú, alebo primárnu energetickú spotrebu. Metóda zvolená na vyjadrenie objemu požadovaných úspor energie sa použije aj na výpočet úspor nárokových povinnými subjektmi. Použijú sa prevodné koeficienty stanovené v prílohe IV.

5. Členské štáty zavedú systémy merania, kontroly a overovania, v rámci ktorých sa overí a zdokumentuje aspoň štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti zavedených povinnými subjektmi. Meranie, kontrola a overovanie sa vykonáva nezávisle od povinných subjektov.

6. V rámci povinných schém energetickej efektívnosti členské štáty môžu urobiť jedno alebo oboje z tohto:

- a) povoliť povinným subjektom, aby do svojej povinnosti započítali certifikované úspory energie dosiahnuté poskytovateľmi energetických služieb alebo inými tretími stranami vrátane prípadov, keď povinné subjekty podporujú opatrenia prostredníctvom iných štátom schválených subjektov alebo prostredníctvom orgánov verejnej moci, ktoré môžu zahŕňať formálne partnerstvá a v ktorých sa môžu kombinovať aj iné zdroje financovania. Ak to členské štáty povolia, zabezpečia, aby sa na certifikáciu úspor energie vzťahoval schvaľovací postup, ktorý je zavedený v členských štátoch, ktorý je jasný, transparentný a otvorený pre všetkých účastníkov trhu a ktorý je zameraný na minimalizáciu nákladov na certifikáciu;
- b) umožniť povinným subjektom, aby započítali úspory dosiahnuté v danom roku tak, ako keby boli dosiahnuté v niektorom zo štyroch predchádzajúcich či troch nasledujúcich rokov, pokiaľ toto obdobie nepresahuje povinné obdobia stanovené v článku 7 ods. 1

Členské štáty posúdia a prípadne prijímajú opatrenia na minimalizáciu vplyvu priamych a nepriamych nákladov spojených s povinnými schémami energetickej efektívnosti na konkurencieschopnosť energeticke náročných priemyselných odvetví vystavených medzinárodnej hospodárskej súťaži.

7. Členské štáty každoročne uverejnia úspory energie dosiahnuté každým povinným subjektom alebo každou podkategóriou povinného subjektu, ako aj spolu v rámci schémy.

Článok 7b

Alternatívne politické opatrenia

1. Ak sa členské štáty rozhodnú splniť svoje povinnosti dosiahnuť objem úspor požadovaný podľa článku 7 ods. 1 alternatívnymi politickými opatreniami, zabezpečia, bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 4 a 5, aby sa úspory energie požadované podľa článku 7 ods. 1 dosiahli u koncových odberateľov.

2. V prípade všetkých opatrení, ktoré nesúvisia so zdaňovaním, členské štáty zavedú systémy merania, kontroly a overovania, v rámci ktorých sa overí a zdokumentuje aspoň štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti zavedených zúčastňujúcimi sa alebo poverenými subjektmi. Meranie, kontrola a overovanie sa vykonáva nezávisle od zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov.“

5. Článok 9 sa mení takto:

a) nadpis sa nahrádza takto:

„Meranie v prípade plynu a elektriny“;

b) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v miere, v akej je to technicky možné, finančne rozumné a primerané vzhľadom na možné úspory energie, poskytl koncovým odberateľom elektriny a zemného plynu individuálne meradlá za konkurencieschopné ceny, ktoré presne zobrazujú ich skutočnú spotrebu energie a poskytujú informácie o skutočnej dobe využívania.“;

c) vypúšťa sa odsek 3

6. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 9a

Meranie v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa koncovým odberateľom centralizovaného zásobovania teplom, centralizovaného zásobovania chladom a teplej úžitkovej vody poskytl meradlá za konkurenčné ceny, ktoré presne zobrazujú ich skutočnú spotrebu energie.

2. Ak sa teplo, chlad alebo teplá úžitková voda do budovy dodáva z centrálného zdroja, ktorý obsluhuje niekoľko budov, alebo zo systému centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, meradlo je nainštalované pri výmenníku tepla alebo na odbernom mieste.

Článok 9b

Pomerové meranie a rozdelenie nákladov v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. V bytových domoch a vo viacúčelových budovách, ktoré majú centrálny zdroj tepla alebo chladu alebo ktoré sú napojené na systém centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, sa na meranie spotreby tepla, chladu alebo teplej úžitkovej vody jednotlivo pre každú jednotku v budove nainštalujú individuálne meradlá, ak je to technicky možné a nákladovo efektívne z hľadiska primeranosti vzhľadom na možné úspory energie.

Ak použitie individuálnych meradiel nie je technicky možné alebo meranie spotreby tepla v každej jednotke budovy nie je nákladovo efektívne, použijú sa individuálne pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov na meranie spotreby tepla na každom vykurovacom telese, pokiaľ daný členský štát nepreukáže, že inštalácia takýchto pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov by bola nákladovo neefektívna. V uvedených prípadoch sa môžu zväziť alternatívne nákladovo efektívne spôsoby merania spotreby tepla. Každý členský štát jednoznačne stanoví a zverejní všeobecné kritériá, metodiky a/alebo postupy na stanovenie technickej neuskutočiteľnosti a nákladovej neefektívnosti.

2. V nových bytových domoch a v obytných častiach nových viacúčelových budov, ktoré sú vybavené centrálnym zdrojom tepla pre teplú úžitkovú vodu alebo sú napojené na systémy centralizovaného zásobovania teplom, sa bez ohľadu na odsek 1 prvý pododsek nainštalujú individuálne meradlá na teplú úžitkovú vodu.

3. Ak sú bytové domy alebo viacúčelové budovy napojené na centralizované zásobovanie teplom alebo chladom, alebo ak prevládajú vlastné spoločné systémy vykurovania alebo chladenia takýchto budov, členské štáty zabezpečia zavedenie transparentných a verejne dostupných vnútroštátnych pravidiel rozdeľovania nákladov na vykurovanie, chladenie a spotrebu teplej úžitkovej vody v týchto budovách s cieľom zabezpečiť transparentnosť a presnosť vyúčtovania individuálnej spotreby. Tieto pravidlá v príslušných prípadoch zahŕňajú usmernenia, ktoré sa týkajú spôsobu rozdeľovania nákladov na energiu využitú nasledovne:

- a) na teplú úžitkovú vodu;
- b) na teplo vyžarované zo zariadenia budovy a na účely vykurovania spoločných priestorov, ak sú schodiská a chodby vybavené vykurovacími telesami;
- c) na účely vykurovania alebo chladenia bytov.

Článok 9c

Požiadavka diaľkového odpočtu

1. Na účely článkov 9a a 9b umožňujú meradlá a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov nainštalované po 25. októbri 2020 diaľkový odpočet. Podmienky technickej uskutočiteľnosti a nákladovej efektívnosti stanovené v článku 9b ods. 1 sa naďalej uplatňujú.

2. Meradlá a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov, ktoré neumožňujú diaľkový odpočet, ale sú už nainštalované, sa do 1. januára 2027 vybavujú funkciou diaľkového odpočtu alebo sa vymenia za zariadenia umožňujúce diaľkový odpočet s výnimkou prípadov, keď daný členský štát preukáže, že to nie je nákladovo efektívne.“

7. Článok 10 sa mení takto:

- a) nadpis sa nahrádza takto:

„Informácie o vyúčtovaní v prípade plynu a elektriny“;

- b) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Ak koncoví odberatelia nemajú inteligentné meracie zariadenia uvedené v smerniciach 2009/72/ES a 2009/73/ES, členské štáty do 31. decembra 2014 zabezpečia, aby informácie o vyúčtovaní spotreby elektriny a plynu boli spoľahlivé, presné a založené na skutočnej spotrebe v súlade s bodom 1.1 prílohy VII, ak je to technicky možné a ekonomicky opodstatnené.“

8. Vkladá sa tento článok:

„Článok 10a

Informácie o vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody

1. V prípade, že meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov sú nainštalované, členské štáty zabezpečia, aby informácie o vyúčtovaní a spotrebe boli spoľahlivé, presné a založené na skutočnej spotrebe alebo na odpočte pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov v súlade s bodmi 1 a 2 prílohy VIIa pre všetkých konečných spotrebiteľov, a to pre fyzické a právnické osoby, ktoré nakupujú teplo, chlad alebo teplú úžitkovú vodu na vlastnú konečnú spotrebu, alebo fyzické či právnické osoby, ktoré majú v užívaní samostatnú budovu alebo jednotku bytového domu alebo viacúčelovej budovy zásobovanú teplom, chladom alebo teplou úžitkovou vodou z centrálného zdroja a ktoré nemajú priamy ani individuálny zmluvný vzťah s dodávateľom energie.

Ak tak stanoví členský štát, uvedenú povinnosť možno okrem prípadu pomerovo meranej spotreby založenej na pomerových rozdeľovačoch vykurovacích nákladov podľa článku 9b splniť systémom pravidelného individuálneho odčítavania meradla koncovým odberateľom alebo konečným spotrebiteľom, ktorý oznamuje hodnoty na meradle. Iba ak koncový odberateľ alebo konečný spotrebiteľ nenahlási hodnotu na meradle za dané zúčtovacie obdobie, je vyúčtovanie založené na odhade spotreby alebo paušálnej sadzbe.

2. Členské štáty:

- a) vyžadujú, aby sa informácie o vyúčtovaní za energiu a o histórii spotreby alebo odpočty pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov konečných spotrebiteľov, ak sú dostupné, na požiadanie konečného spotrebiteľa sprístupnili poskytovateľovi energetických služieb, ktorého určil konečný spotrebiteľ;
- b) zabezpečia, aby bola koncovým odberateľom ponúknutá možnosť elektronických informácií o vyúčtovaní a elektronického vyúčtovania;
- c) zabezpečia, aby všetkým konečným spotrebiteľom boli v súlade s bodom 3 prílohy VIIa spolu s vyúčtovaním poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, a
- d) podpora kybernetickú bezpečnosť a zabezpečia ochranu súkromia a údajov konečných spotrebiteľov v súlade s uplatniteľným právom Únie.

Členské štáty môžu stanoviť, aby sa poskytnutie informácií o vyúčtovaní nepovažovalo na žiadosť koncového odberateľa za výzvu na úhradu. Členské štáty v takýchto prípadoch zabezpečia, aby boli ponúkané flexibilné spôsoby samotnej úhrady.

3. Členské štáty rozhodnú o tom, kto má byť zodpovedný za poskytovanie informácií uvedených v odseku 1 a 2 tým konečným spotrebiteľom bez priameho alebo individuálneho zmluvného vzťahu s dodávateľom energie.“

9. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

Náklady na prístup k informáciám o meraní a vyúčtovaní v prípade elektriny a plynu

Členské štáty zabezpečia, aby koncoví odberatelia dostávali všetky svoje vyúčtovania a informácie o vyúčtovaní spotreby energie bezplatne a aby koncoví odberatelia mali vhodný a bezplatný prístup k svojim údajom o spotrebe.“

10. Vkladá sa tento článok:

„Článok 11a

Náklady na prístup k informáciám o meraní, vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody

1. Členské štáty zabezpečia, aby koneční spotrebiteľia dostávali všetky svoje vyúčtovania a informácie o vyúčtovaní spotreby energie bezplatne a aby koneční spotrebiteľia mali primeraný a bezplatný prístup k svojim údajom o spotrebe.

2. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku sa rozdelenie nákladov na informácie o vyúčtovaní individuálnej spotreby tepla, chladu a teplej úžitkovej vody v bytových domoch a viacúčelových budovách podľa článku 9b vykonáva na báze neziskovosti. Náklady spojené so zadaním uvedenej úlohy tretej strane, akou je napríklad poskytovateľ služby alebo miestny dodávateľ energie, pokrývajúc meranie, rozdelenie a vyúčtovanie skutočnej individuálnej spotreby v uvedených budovách, sa môžu preniesť na konečných spotrebiteľov, pokiaľ sú tieto náklady primerané.

3. Členské štáty môžu v záujme zabezpečenia primeraných nákladov na poskytovanie služieb pomerového merania podľa odseku 2 stimulovať hospodársku súťaž v uvedenom odvetví služieb prijatím vhodných opatrení, ako je napríklad odporúčanie alebo iná podpora využívania verejného obstarávania a/alebo využívania interoperabilných zariadení a systémov, ktoré uľahčujú zmenu poskytovateľa služieb.“

11. V článku 15 sa vkladá tento odsek:

„2a. Komisia po porade s príslušnými zainteresovanými stranami vypracuje do 31. decembra 2020 spoločnú metodiku s cieľom nabádať prevádzkovateľov sietí, aby znižovali straty, realizovali programy investícií do nákladovo efektívnej a energeticke efektívnej infraštruktúry a niesli náležitú zodpovednosť za energeticke efektívnosť a flexibilitu sústavy.“

12. V článku 20 sa vkladajú tieto odseky:

„3a. S cieľom mobilizovať súkromné financovanie opatrení energetickej efektívnosti a energetickej obnovy v súlade so smernicou 2010/31/EÚ vedie Komisia dialóg s verejnými aj súkromnými finančnými inštitúciami, aby určila možné kroky, ktoré by mohla prijať.

3b. Medzi kroky uvedené v odseku 3a patrí:

- a) mobilizácia kapitálových investícií do energetickej efektívnosti zvážením širšieho vplyvu úspor energie na riadenie finančných rizík;
- b) zabezpečenie lepších údajov o energetickej hospodárnosti a finančnej výkonnosti prostredníctvom:
 - i) ďalšieho preskúmania, ako investície do energetickej efektívnosti zlepšujú hodnoty podkladových aktív;
 - ii) podporných štúdií na posúdenie peňažného vyjadrenia neenergetických prínosov investícií do energetickej efektívnosti.

3c. Na účely mobilizácie súkromného financovania opatrení v oblasti energetickej efektívnosti a energetickej obnovy členské štáty pri vykonávaní tejto smernice:

- a) zväžia spôsoby lepšieho využívania energetickej auditov podľa článku 8 na ovplyvňovanie rozhodovania;
- b) optimálne využívajú možnosti a nástroje navrhnuté v rámci iniciatívy Inteligentné financovanie inteligentných budov.

3d. Komisia do 1. januára 2020 poskytne členským štátom usmernenia, ako uvoľniť súkromné investície.“

13. V článku 22 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 23 prijímať delegované akty na účely zmeny tejto smernice s cieľom prispôsobiť technickému pokroku hodnoty, metódy výpočtu, predvolený koeficient primárnej energie a požiadavky v prílohách I až V, VII až X a XII.“

14. Článok 23 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 24. decembra 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„3a. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva (*).

(*) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.“

15. Článok 24 sa mení takto:

a) vkladá sa tento odsek:

„4a. V kontexte správy o stave energetickej únie podá Komisia správu o fungovaní trhu s uhlíkom v súlade s článkom 35 ods. 1 a článkom 35 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) 2018/1999, pričom zohľadní účinky vykonávania tejto smernice.“;

b) dopĺňajú sa tieto odseky:

„12. Komisia do 31. decembra 2019 zhodnotí účinnosť uplatňovania vymedzenia pojmu malé a stredné podniky na účely článku 8 ods. 4 a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. Po predložení uvedenej správy Komisia v prípade potreby čo najskôr prijme legislatívne návrhy.

13. Komisia do 1. januára 2021 uskutoční posúdenie potenciálu energetickej efektívnosti v oblasti premeny, transformácie, prenosu, prepravy a uskladňovania energie a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. K tejto správe sa podľa potreby pripoja legislatívne návrhy.

14. Komisia do 31. decembra 2021, pokiaľ neboli medzičasom navrhnuté zmeny ustanovení smernice 2009/73/ES o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktoré sa týkajú maloobchodného trhu, uskutoční posúdenie ustanovení, ktoré sa týkajú merania, informácií o vyúčtovaní a spotrebiteľoch v prípade zemného plynu, pričom o tom predloží správu Európskemu parlamentu a Rade, na účely ich prípadného zosúladenia s príslušnými ustanoveniami týkajúcimi sa elektriny v smernici 2009/72/ES s cieľom posilniť ochranu spotrebiteľa a umožniť koncovým odberateľom, aby častejšie dostávali jasné a aktuálne informácie o svojej spotrebe zemného plynu, a umožniť im regulovať svoju potrebu energie. Po predložení uvedenej správy Komisia v prípade potreby čo najskôr prijme legislatívne návrhy.

15. Komisia do 28. februára 2024 a potom každých päť rokov zhodnotí túto smernicu a predloží správu Európskemu parlamentu a Rade.

Uvedené hodnotenie zahŕňa:

- a) preskúmanie toho, či by sa požiadavky a alternatívny prístup stanovené v článku 5 mali po roku 2030 prispôbiť,
- b) posúdenie celkovej účinnosti tejto smernice a potreby ešte viac upraviť politiku Únie v oblasti energetickej efektívnosti v súlade s cieľmi Parížskej dohody o zmene klímy z roku 2015, ktorá nadväzuje na 21. konferenciu zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (*) a so zreteľom na hospodársky a inovačný vývoj.

K uvedenej správe sa v prípade potreby priložia návrhy ďalších opatrení.

(*) Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 4.“

16. Prílohy sa menia v súlade s prílohou k tejto smernici.

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 25. júna 2020.

Členské štáty však uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s bodmi 5 až 10 článku 1 a bodmi 3 a 4 prílohy do 25. októbra 2020.

Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť tretím dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 11. decembra 2018

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predsedníčka

J. BOGNER-STRAUSS

PRÍLOHA

Prílohy k smernici 2012/27/EÚ sa menia takto:

1. V prílohe IV sa poznámka pod čiarou 3 nahrádza takto:

„⁽³⁾ Použije sa v prípade výpočtu úspor energie vyjadrených v primárnej energii metódou zdola nahor na základe konečnej energetickej spotreby. Pokiaľ ide o úspory elektriny v kWh, členské štáty použijú koeficient stanovený transparentnou metódou na základe vnútroštátnych okolností, ktoré majú vplyv na primárnu energetickú spotrebu, s cieľom zabezpečiť presný výpočet skutočných úspor. Uvedené okolnosti musia byť podložené a overiteľné a založené na objektívnych a nediskriminačných kritériách. Pokiaľ ide o úspory elektriny v kWh, členské štáty môžu použiť predvolený koeficient 2,1 alebo uplatniť diskrečnú právomoc na stanovenie iného koeficientu za predpokladu, že ho môžu zdôvodniť. Členské štáty pritom zohľadnia energetický mix zahrnutý v ich integrovaných národných energetických a klimatických plánoch, ktoré oznamujú Komisii v súlade s nariadením (EÚ) 2018/1999. Komisia do 25. decembra 2022 a potom každé štyri roky upraví predvolený koeficient na základe zaznamenaných údajov. Pri uvedenej úprave sa zohľadní jej vplyv na iné právne predpisy Únie, ako napríklad smernicu 2009/125/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 1).“

2. Príloha V sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA V

Spoločné metódy a zásady na výpočet vplyvu povinných schém energetickej efektívnosti alebo iných politických opatrení v zmysle článkov 7, 7a a 7b a článku 20 ods. 6

1. Metódy na výpočet úspor energie okrem úspor vyplývajúcich z daňových opatrení na účely článkov 7, 7a a 7b a článku 20 ods. 6

Povinné, zúčastňujúce sa alebo poverené subjekty alebo vykonávajúce orgány verejnej moci môžu na výpočet úspor energie použiť tieto metódy:

- a) predpokladané úspory na základe výsledkov predchádzajúcich nezávisle monitorovaných energetických zlepšení v podobných zariadeniach. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „*ex ante*“;
- b) merané úspory, pri ktorých sa úspory zo zavedenia opatrenia alebo balíka opatrení určujú zaznamenávaním skutočného zníženia spotreby energie, pričom sa náležite zohľadnia faktory, ako je doplnkovosť, miera využívania, úrovne výroby a počasie, ktoré môže ovplyvňovať spotrebu. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „*ex post*“;
- c) pomerné úspory, pri ktorých sa používajú technické odhady úspor. Tento prístup sa môže použiť len v prípade, ak je získanie dostatočne podrobných meraných údajov pre konkrétne zariadenie náročné alebo neprimerane nákladné, napríklad nahradenie kompresora alebo elektromotora s iným rozsahom výroby v kWh, ako je ten, pri ktorom sa merali nezávislé informácie o úsporách, alebo v prípade, keď tieto odhady vykonávajú podľa vnútroštátne stanovených metodík a referenčných hodnôt kvalifikovaní alebo akreditovaní odborníci, ktorí sú nezávislí od príslušných povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;
- d) úspory na základe prieskumu, pri ktorých sa určuje reakcia spotrebiteľov na rady, informačné kampane, systémy označovania energetickým štítkom a certifikácie alebo na inteligentné meranie. Tento prístup sa môže použiť len pri úsporách vyplývajúcich zo zmien správania spotrebiteľa. Nepoužije sa pri úsporách vyplývajúcich zo zavedenia fyzických opatrení.

2. Pri určovaní úspor energie v prípade opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti na účely článkov 7, 7a a 7b a článku 20 ods. 6 sa uplatňujú tieto zásady:

- a) preukazuje sa, že ide o dodatočné úspory nad rámec tých, ktoré by sa dosiahli aj bez činnosti povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov alebo vykonávajúcich orgánov verejnej moci. Na účely určenia úspor, ktoré možno nárokovať ako dodatočné, členské štáty zohľadnia, ako by sa spotreba energie a dopyt po nej vyvíjali za absencie daného politického

opatrenia, pričom vezmú do úvahy aspoň tieto faktory: trendy spotreby energie, zmeny správania spotrebiteľov, technologický pokrok a zmeny spôsobené inými opatreniami vykonávanými na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni;

- b) úspory vyplývajúce z uplatňovania záväzného práva Únie sa považujú za úspory, ktoré by sa dosiahli v každom prípade, takže sa nesmú nárokovať ako úspory energie na účely článku 7 ods. 1. Odchyľne od uvedenej požiadavky úspory súvisiace s obnovou existujúcich budov možno nárokovať ako úspory energie na účely článku 7 ods. 1 za predpokladu, že kritérium podstatnosti uvedené v bode 3 písm. h) tejto prílohy je splnené. Úspory vyplývajúce z vykonávania minimálnych vnútroštátnych požiadaviek stanovených pre nové budovy pred transpozíciou smernice 2010/31/EÚ možno nárokovať ako úspory energie na účely článku 7 ods. 1 písm. a) za predpokladu, že kritérium podstatnosti uvedené v bode 3 písm. h) tejto prílohy je splnené a že členské štáty tieto úspory oznámili vo svojich národných akčných plánoch energetickej efektívnosti v súlade s článkom 24 ods. 2;
- c) uznávať sa môžu len úspory, ktoré prekračujú tieto úrovne:
- i) emisné normy Únie pre nové osobné automobily a nové ľahké úžitkové vozidlá v nadväznosti na vykonávanie nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (*) a (EÚ) č. 510/2011 (**);
- ii) požiadavky Únie týkajúce sa stiahnutia určitých energeticky významných výrobkov z trhu v súlade s vykonávaním vykonávacích opatrení podľa smernice 2009/125/ES.
- d) povoľujú sa politiky zamerané na podporu vyšších úrovní energetickej efektívnosti výrobkov, zariadení, dopravných systémov, vozidiel a palív, budov a ich prvkov, procesov či trhov;
- e) opatrenia, ktorými sa podporujú technológie na získavanie energie z obnoviteľných zdrojov v malom rozsahu na budovách alebo v nich, môžu byť oprávnené, aby boli zohľadnené na účely splnenia požadovaných úspor energie podľa článku 7 ods. 1 za predpokladu, že ich výsledkom sú overiteľné a merateľné alebo odhadnuteľné úspory energie. Výpočet úspor energie spĺňa požiadavky tejto prílohy;
- f) v prípade politik, ktoré urýchľujú zavedenie a využívanie efektívnejších výrobkov a vozidiel, možno nárokovať celé úspory, pokiaľ sa preukáže, že k takémuto využívaniu došlo pred uplynutím priemernej predpokladanej životnosti výrobku alebo vozidla alebo jeho zvyčajného intervalu náhrady, a úspory sa nárokujú len za obdobie do konca priemernej predpokladanej životnosti výrobku alebo vozidla, ktoré sa má nahradiť;
- g) pri podpore prijímania opatrení v oblasti energetickej efektívnosti členské štáty v prípade potreby zabezpečia, aby sa zachovali štandardy kvality produktov, služieb a zavádzaných opatrení, alebo ak tieto štandardy neexistujú, aby sa zaviedli;
- h) s cieľom zohľadniť klimatické rozdiely medzi regiónmi si môžu členské štáty vybrať, či upravia úspory na štandardizovanú hodnotu alebo udedia rôzne úspory energie v súlade s teplotnými rozdielmi medzi regiónmi;
- i) pri výpočte úspor energie sa zohľadní životnosť opatrení a miera, v akej úspory časom klesajú. Uvedený výpočet počíta úspory, ktoré sa dosiahnu každým individuálnym opatrením v období od dátumu začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020 alebo prípadne do 31. decembra 2030. Ako alternatívu môžu členské štáty prijať inú metódu, pri ktorej sa očakáva dosiahnutie aspoň rovnakého celkového objemu úspor. Pri použití inej metódy členské štáty zabezpečia, aby celkový objem úspor energie vypočítaný s použitím uvedenej metódy nepresiahol objem úspor energie, ktoré by boli výsledkom výpočtu, ak by sa počítali úspory z každého individuálneho opatrenia v období od začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020 alebo do 31. decembra 2030. Členské štáty podľa nariadenia (EÚ) 2018/1999 vo svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánoch podrobne opíšu inú metódu a ustanovenia prijaté na zaistenie splnenia záväznej požiadavky výpočtu.
3. Členské štáty zabezpečia splnenie týchto požiadaviek na politické opatrenia prijaté podľa článku 7b a článku 20 ods. 6:
- a) politické opatrenia a individuálne opatrenia prinášajú overiteľnú úsporu konečnej energetickej spotreby;

- b) zodpovednosť každého zúčastňujúceho sa subjektu, povereného subjektu alebo vykonávajúceho orgánu verejnej moci je jasne vymedzená;
 - c) úspory energie, ktoré sa dosahujú alebo majú dosiahnuť, sa určia transparentne;
 - d) objem úspor energie, ktoré sa vyžadujú politickým opatrením alebo ktoré sa ním majú dosiahnuť, sa vyjadrí buď ako konečná, alebo primárna energetická spotreba pri použití prevodných koeficientov uvedených v prílohe IV;
 - e) predloží sa a verejne sa sprístupní výročná správa o úsporách energie, ktoré dosiahli poverené subjekty, zúčastňujúce sa subjekty a vykonávajúce orgány verejnej moci, ako aj údaje o ročnom trende úspor energie;
 - f) ak pokrok nie je uspokojivý, vykoná sa monitorovanie výsledkov a prijatie vhodných opatrení;
 - g) úspory energie z individuálneho opatrenia si nenárokuje viac než jeden subjekt;
 - h) je preukázané, že na dosiahnutie nárokových úspor energie sú podstatné činnosti zúčastňujúceho sa subjektu, povereného subjektu alebo vykonávajúceho orgánu verejnej moci.
4. Pri určovaní úspor energie vyplývajúcich z politických opatrení, ktoré súvisia so zdaňovaním, zavedených podľa článku 7b sa uplatňujú tieto zásady:
- a) uznávajú sa len úspory energie vyplývajúce z daňových opatrení, ktoré prekračujú minimálne úrovne zdaňovania uplatňované na palivá, ako sa požaduje v smernici Rady 2003/96/ES (***) alebo 2006/112/ES (****);
 - b) cenová pružnosť pre výpočet vplyvu daňových opatrení (energia) vyjadruje citlivosť dopytu po energii na zmeny cien a odhaduje sa na základe aktuálnych a reprezentatívnych oficiálnych zdrojov údajov;
 - c) úspory energie zo sprievodných nástrojov daňovej politiky vrátane daňových stimulov či odvodov do fondu sa započítavajú osobitne.
5. Oznámenie metodiky
- Členské štáty v súlade s nariadením (EÚ) 2018/1999 oznámia Komisii svoju navrhovanú podrobnú metodiku na realizáciu povinných schém energetickej efektívnosti a alternatívnych opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b a v článku 20 ods. 6 S výnimkou prípadu zdaňovania toto oznámenie obsahuje podrobnosti o:
- a) úrovni úspor energie požadovanej podľa článku 7 ods. 1 prvého pododseku písm. b) alebo úspor, ktorých dosiahnutie sa očakáva za celé obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030;
 - b) povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektoch alebo vykonávajúcich orgánoch verejnej moci;
 - c) cieľových odvetviach;
 - d) politických opatreniach a individuálnych opatreniach vrátane predpokladaného celkového objemu kumulatívnych úspor energie v prípade každého opatrenia;
 - e) trvaní povinného obdobia pre danú povinnú schému energetickej efektívnosti;
 - f) činnostiach stanovených v politickom opatrení;
 - g) metodike výpočtu vrátane toho, ako sa určila doplnkovosť a podstatnosť a ktoré metodiky a referenčné hodnoty sa používajú pre predpokladané a pomerné úspory;
 - h) životnosti opatrení a o tom, ako sa počíta alebo z čoho vychádza;
 - i) prístupe k riešeniu klimatických rozdielov v danom členskom štáte;
 - j) systémoch monitorovania a overovania pre opatrenia podľa článkov 7a a 7b a spôsobe zaistenia ich nezávislosti od povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;
 - k) v prípade zdaňovania o:
 - i) cieľových odvetviach a segmente daňovníkov;
 - ii) vykonávajúcim orgánom verejnej moci;

- iii) úsporách, ktorých dosiahnutie sa očakáva;
- iv) trvaní daňového opatrenia a
- v) metodike výpočtu vrátane použitej cenovej pružnosti a spôsobu, akým sa určila.

- (*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 1).
- (**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa stanovujú emisné normy pre nové ľahké úžitkové vozidlá ako súčasť integrovaného prístupu Únie na zníženie emisií CO₂ z ľahkých vozidiel (Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 1).
- (***) Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51).
- (****) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).“

3. V prílohe VII sa nadpis sa nahrádza takto:

„Minimálne požiadavky na vyúčtovanie a informácie o vyúčtovaní na základe skutočnej spotreby elektriny a plynu“

4. Vkladá sa táto príloha:

„PRÍLOHA VIIA

Minimálne požiadavky na vyúčtovanie a informácie o spotrebe v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. Vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby tepla alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov

Aby mohli koneční spotrebitelia regulovať svoju spotrebu energie, musí sa vyúčtovanie vykonávať na základe skutočnej spotreby alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov najmenej raz za rok.

2. Minimálna frekvencia vyúčtovania alebo informácií o spotrebe

Od 25. októbra 2020 sa v prípade, že sú nainštalované meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov umožňujúce diaľkový odpočet, informácie o vyúčtovaní alebo spotrebe, ktoré sa zakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov, poskytujú konečným spotrebiteľom najmenej štvrťročne na požiadanie alebo ak sa koncoví odberatelia rozhodli pre elektronické vyúčtovanie, inak dvakrát ročne.

Od 1. januára 2022 sa v prípade, že sú nainštalované meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov umožňujúce diaľkový odpočet, informácie o vyúčtovaní alebo spotrebe, ktoré sa zakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov, poskytujú konečným spotrebiteľom aspoň raz mesačne. Tieto informácie môžu byť sprístupnené aj na internete a aktualizované tak často, ako to umožňujú použité meracie zariadenia a systémy. Vykurovanie a chladenie možno mimo obdobia vykurovania/chladenia z uvedenej požiadavky vyňať.

3. Minimálne informácie uvádzané vo vyúčtovaní

Členské štáty zabezpečia, aby sa konečným spotrebiteľom v rámci vyúčtovania alebo spolu s ním jasne a zrozumiteľne sprístupnili nasledujúce informácie, ak sa zakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov:

- a) skutočné súčasné ceny a skutočná spotreba energie alebo celkové náklady na vykurovanie a hodnoty odčítané z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov;
- b) informácie o použítom palivovom mixe a súvisiacich ročných emisiách skleníkových plynov, a to aj pre konečných spotrebiteľov napojených na centralizované zásobovanie teplom alebo chladom, a vysvetlenie jednotlivých daní, odvodov a sadzieb. Členské štáty môžu obmedziť rozsah požiadavky na poskytovanie informácií o emisiách skleníkových plynov tak, aby zahŕňali iba prídávky zo systémov centralizovaného zásobovania teplom s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW;

- c) grafické porovnanie aktuálnej spotreby energie konečných spotrebiteľov so spotrebou za rovnaké obdobie v predchádzajúcom roku, v prípade vykurovania a chladenia korigované na klimatické podmienky;
- d) kontaktné informácie organizácií koncových odberateľov, energetických agentúr alebo podobných subjektov vrátane adries webových sídel, na ktorých je možné získať informácie o dostupných opatreniach na zlepšenie energetickej efektívnosti, porovnateľné profily konečných spotrebiteľov a objektívne technické špecifikácie pre zariadenia spotrebujúce energiu;
- e) informácie o súvisiacich postupoch podávania sťažností, službách ombudsmana alebo mechanizmoch alternatívneho riešenia sporov platných v členských štátoch;
- f) porovnania s priemerným normalizovaným alebo referenčným konečným spotrebiteľom v rovnakej kategórii spotrebiteľov. V prípade elektronického vyúčtovania sa takéto porovnania môžu namiesto toho dať k dispozícii online a označiť na vyúčtovaniach.

Vyúčtovania, ktoré sa nezakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov, obsahujú jasné a zrozumiteľné vysvetlenie výpočtu sumy uvedenej vo vyúčtovaní a aspoň informácie uvedené v písmenách d) a e).“

5. V prílohe IX časti 1 štvrtom odseku sa písmeno g) nahrádza takto:

„g) Ekonomická analýza: zoznam vplyvov

V ekonomickej analýze sa zohľadnia všetky príslušné hospodárske vplyvy.

Členské štáty môžu pri svojom rozhodovaní v analyzovaných scenároch posúdiť a zohľadniť náklady a úspory energie v dôsledku zvýšenej flexibility dodávok energie a optimálnejšieho prevádzkovania elektrických sietí vrátane ušetrených nákladov a úspor zo znížených investícií do infraštruktúry.

Náklady a prínosy uvedené v prvom odseku zahŕňajú aspoň tieto položky:

i) Prínosy

- hodnota výstupu pre spotrebiteľa (teplo a elektrina),
- externé prínosy, ako sú prínosy z hľadiska životného prostredia, emisií skleníkových plynov, ako aj prínosy z hľadiska zdravia a bezpečnosti, a to v maximálnom rozsahu,
- vplyv na pracovný trh, energetická bezpečnosť a konkurencieschopnosť, a to v maximálnom rozsahu;

ii) Náklady

- kapitálové náklady na zariadenia a vybavenie,
- kapitálové náklady na pridružené energetické siete,
- variabilné a fixné prevádzkové náklady,
- náklady na energiu,
- environmentálne náklady a náklady týkajúce sa zdravia a bezpečnosti, a to v maximálnom rozsahu,
- náklady týkajúce sa pracovného trhu, energetická bezpečnosť a konkurencieschopnosť, a to v maximálnom rozsahu.“

6. V prílohe XII prvom odseku sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) stanovia a zverejnia svoje štandardné pravidlá vzťahujúce sa na znášanie a rozdelenie nákladov na technické úpravy, akými sú napr. pripojenie do sústavy, posilnenie sústavy a zavedenie nových sústav, zlepšenie prevádzky sústavy a pravidiel nediskriminačného uplatňovania predpisov sústavy, ktoré sú nevyhnutné na začlenenie nových výrobcov dodávajúcich elektrinu vyrobenú vysokoúčinnou kombinovanou výrobou do prepojenej sústavy;“